

Túžba

Starší Dallin H. Oaks

Kvórum dvanástich apoštolov

Rozhodol som sa hovoriť o dôležitosti *túžby*. Dúfam, že všetci budeme vo svojich srdciach zisťovať, po čom skutočne túžime a ako zoradíme svoje najdôležitejšie túžby.

Túžby nám diktujú naše priority, priority tvarujú naše rozhodnutia a rozhodnutia určujú naše skutky. Túžby, ktoré činíme, určujú to, ako sa meníme, čo dosiahneme a kým sa staneme.

Najprv budem hovoriť o niektorých obvyklých túžbach. Ako smrteľné bytosti máme niektoré základné fyzické potreby. Túžby, ktoré uspokojujú tieto potreby ovládajú naše rozhodnutia a určujú naše skutky. Na troch príkladoch budem demonštrovať to, ako niekedy tieto túžby prevážia nad inými túžbami, ktoré považujeme za dôležitejšie.

Po prvé, jedlo. Máme základnú potrebu jesť, ale niekedy nad touto túžbou preváži silnejšia túžba postiť sa.

Po druhé, prístrešie. Ako 12 ročný chlapec som sa vzpíeral svojej túžbe po prístreší, lebo mojou väčšou túžbou bolo splniť požiadavky skautského programu stráviť noc v lese. Bol som jedným z niekoľkých chlapcov, ktorí opustili pohodlné stany a zistili, ako si vyrobiť prístrešok a primitívnu posteľ z prírodných materiálov, ktoré sme našli.

Po tretie, spánok. Dokonca aj nad touto základnou túžbou môže niekedy prevážiť ešte dôležitejšia túžba. Príklad takejto túžby som sa naučil ako mladý vojak v Národnej garde Utahu od skúseného dôstojníka bojového výcviku.

Na začiatku Kórejskej vojny bola do aktívnej služby povolaná pozemná delostrelecká batéria Národnej gardy v Utahu z Richfieldu. Táto batéria, ktorej velil kapitán Ray Cox, pozostávala asi zo 40 mormonov. Po ďalšom výcviku a posilnení o záložníkov odvádzali boli poslaní do Kórey, kde zakúsili niektoré z najtuhších bojov tejto vojny. V jednom z bojov museli odraziť priamy útok stoviek vojakov nepriateľskej pechoty, pri ktorom boli obsadené a zničené ostatné batérie pozemného delostrelectva.

Čo má toto dočinenia s prekonaním túžby po spánku? Počas jednej kritickej noci, keď nepriateľské pechota prenikla cez predné línie a do tyla oblastí, ktoré boli obsadené batériou, si dal kapitán do svojho stanu zaviesť linku poľného telefónu a požiadal všetky svoje hliadky, aby mu zavolali každú hodinu počas tejto dlhej noci. Toto udržalo hliadky bdelymi, ale tiež to znamenalo, že kapitán Cox bol nespočetne krát vyrušený zo spánku. „Ako ste to dokázal?“ Spýtal som sa ho. Jeho odpoveď ukazuje silu prevažujúcej túžby.

„Vedel som, že ak sa niekedy vrátíme domov, budem sa stretávať s rodičmi týchto chlapcov na uliciach nášho malého mesta a nebudem sa môcť nikomu z nich pozrieť do očí, ak sa ich syn nevráti domov kvôli tomu, že som ako jeho veliteľ v niečom zlyhal.“¹

Aký to príklad sily prevažujúcej túžby v prioritě a v skutku! Aký to mocný príklad pre všetkých nás, ktorí máme zodpovednosť za blaho iných – rodičov, cirkevných vedúcich a učiteľov!

Na záver tohto príbehu viedol kapitán Cox skoro ráno po takmer bezsennej noci svojich mužov do protiútoky na nepriateľskú pechotu. Zajali viac ako 800 mužov a mali iba dvoch zranených. Cox dostal vyznamenanie za statočnosť a jeho batéria bola pozvaná k prezidentovi za svoje mimoriadne hrdinstvo. A rovnako ako Helamanovi mladí bojovníci (pozri Alma 57:25 – 26), všetci sa vrátili domov.²

Kniha Mormonova obsahuje mnohé učenia o dôležitosti túžby.

Po mnohých hodinách úpenlivej prosby k Pánovi bolo Enosovi povedané, že jeho hriechy sú odpustené. Potom začal cítiť prianie za blaho svojich bratov (pozri Enos 1:9). Napísal: A ... potom, čo som sa modlil a namáhal som sa s celou usilovnosťou, Pán mi povedal: Udelím ti podľa prianí tvojich, pre vieru tvoju (verš 12). Všimnite si oné tri základné prvky, ktoré viedli k prisľúbenému požehnaniu: prianie, námaha a viera.

Alma vo svojom kázaní o viere učí, že viera môže začať iba s prianím veriť, ak v sebe necháme toto prianie pôsobiť (pozri Alma 32:27).

Ďalšie veľké učenie o túžbe, najmä o tom, čo by malo byť našou hlavnou túžbou, sa nachádza v skúsenosti Lamanitského kráľa, ktorého učil misionár, Áron. Keď Áronovo učenie vzbudilo kráľov záujem, spýtal sa, čo má činiť, aby mohol byť zrodený z Boha, a aby mal večný život (pozri Alma 22:15). Áron odpovedal, že ak bude činiť pokánia zo všetkých jeho hriechov a skloní sa pred Bohom a bude vo viere volať Jeho meno, veriac, že obdrží, potom obdrží nádej, po ktorej túži (pozri verš 16).

Kráľ tak učinil a v mocnej modlitbe prehlásil, že odloží svoje hriechy, aby Ho poznal a bol posledného dňa spasený (pozri verš 18). S takýmto záväzkom a stotožnením sa so svojím vrcholným prianím bola jeho modlitba zázračne zodpovedaná.

Prorok Alma mal veľkú túžbu volať k pokániam všetkých ľudí, ale pochopil, že by nemal túžiť po neprekonateľnej moci, ktorá by k tomu bola potrebná, pretože usúdil, že iba Boh prideluje ľuďom podľa ich prianí, či už je to k smrti alebo k životu (pozri Alma 29:4). Podobne aj v súčasnom zjavení Pán prehlasuje, že bude súdiť všetkých ľudí podľa ich skutkov, podľa túžob ich srdca (pozri NaZ 137:9).

Sme naozaj pripravení na svoj Večný súd tým, že venujeme veľkú pozornosť tomu, po čom skutočne túžime?

Mnoho veršov v písmach hovorí o tom, po čom túžime ako o tom, čo vyhľadávame. Pán povedal, že tí, ktorí Ho včas hľadajú, nájdu Ho a nebudú opustení (pozri NaZ 88:83). Pán nám prikázal, aby sme dychtivo usilovali o najlepšie dary (pozri NaZ 46:8). Tí, ktorí usilovne hľadajú, nájdu (pozri 1. Nefi 10:19). Prilnite ku mne a ja prilnem k vám; vyhľadávajte ma usilovne a nájdete ma; proste, a dostanete; klopte, a bude vám otvorené (pozri NaZ 88:63).

Prispôsobenie našich túžob tak, aby veci týkajúce sa večnosti mali najvyššiu prioritu nie je ľahké. Všetci máme pokušenie túžiť po kvartete svetských túžob: majetku, vedúcom postavení, pýche a moci. Môžeme po nich túžiť, ale nemali by sme si ich určiť za naše najvyššie priority.

Tí, ktorí nesmierne túžia po nadobudnutí majetku spadnú do pasce materializmu. Nevenovali pozornosť varovaniu, že nemajú usilovať o bohatstvo ani o márne veci tohto sveta (pozri Alma 39:14; pozri tiež Jákob 2:18).

Tí, ktorí túžia po vedúcom postavení alebo po moci, by mali nasledovať príklad statočného kapitána Moroniho, ktorý neslúžil preto, aby získal moc či úctu sveta (pozri Alma 60:36).

Ako rozvíjame túžby? Len niektorí prežijú onen druh kritickej situácie, ktorá motivovala Arona Ralstona³, ale jeho zážitok poskytuje cennú lekciu o rozvíjaní túžob. Keď bol Ralston na túre v odľahlom kaňone v Južnom Utahu, nečakane sa zosunula asi 360 kilogramová skala a uväznila jeho pravú ruku. Päť osamelých dní sa snažil zachrániť. Keď to už takmer vzdal a zmieril sa so smrťou, mal víziu, ako k nemu beží 3 ročný chlapec a chytá ho za jeho ľavú ruku. Ralston to pochopil ako víziu jeho syna v budúcnosti a ako uistenie, že stále môže prežiť a pozbieral odvahu na drastický čin, aby si zachránil svoj život skôr, ako ho opustia sily. Zlomil si obe kosti na svojej uväznenej pravej ruke a potom si ju s použitím svojho multifunkčného noža odrezal. Potom pozbieral všetky svoje sily, aby prešiel 8 kilometrov pre pomoc.⁴ Aký to príklad sily prevažujúcej túžby! Keď máme víziu toho, kým sa môžeme stať, naša túžba a naša sila konat' enormne vzrastie.

Väčšina z nás nebude nikdy čeliť takej extrémnej situácii, ale všetci čelíme možným pascám, ktoré nám zabránia v postupe k nášmu večnému určeniu. Ak sú vaše spravodlivé túžby dostatočne intenzívne, budú vás motivovať k tomu, aby ste sa odstrihli a odrezali od závislostí a od iných hriešnych tlakov a priorít, ktoré bránia nášmu večnému pokroku.

Mali by sme si pamätať, že spravodlivé rozhodnutia nemôžu byť povrchné, prchké či dočasné. Musia byť úprimné, pevné a dostatočne trváce. Takto motivovaní budeme vyhľadávať také podmienky, ktoré keď máme, ako opísal prorok Joseph Smith, prekonáme zlo v našom živote a stratíme akúkoľvek túžbu po hriechu.⁵ To je veľmi osobné rozhodnutie. Ako povedal Starší Neal A. Maxwell:

„Ľudia, ktorí sú opisovaní ako tí, ktorí ‚stratili svoju túžbu po hriechu‘, sú tí, a práve len tí, ktorí sa slobodne rozhodli zbaviť sa svojich zlých túžob tým, že sú ochotní ‚zanechať všetky [svoje] hriechy‘, aby poznali Boha. ...

Takže to, po čom neustále túžime, stále a stále, je to, kým sa napokon staneme a čo obdržime na večnosti.“⁶

Aj keď je to dôležité zbaviť sa všetkých túžob po hriechu, večný život vyžaduje viac. Aby sme dosiahli naše večné určenie, túžime a pracujeme na vlastnostiach, ktoré sú vyžadované, aby sme sa stali večnou bytosťou. Napríklad, večné bytosti odpustia všetkým, ktorí ku nim boli zlí. Kladú blaho ostatných pred svoje vlastné. A milujú všetky Božie deti. Ak sa to zdá príliš ťažké – a iste to nie je pre nikoho z nás ľahké – potom môžeme začať s túžbou po takých vlastnostiach a volať k nášmu milujúcemu Nebeskému Otcovi, aby nám pomohol s našimi pocitmi. Kniha Mormonova nás učí, že sa máme modliť k Otcovi so všetkou silou srdca, aby sme mohli byť naplnení touto láskou, ktorú dal všetkým tým, ktorí sú vernými nasledovníkmi jeho Syna, Ježiša Krista (pozri Moroni 7:48).

Zakončím s posledným príkladom túžby, ktorá by mala byť najdôležitejšou pre všetkých mužov a ženy – pre tých, ktorí sú ženatí či vydaté i pre tých, ktorí sú slobodní. Všetci by mali túžiť a vážne pracovať na tom, aby si zabezpečili manželstvo na večnosť. Tí, ktorí už uzavreli

chrámové manželstvo by mali urobiť všetko, čo môžu, aby ho ochránili. Tí, ktorí sú slobodní by mali túžiť po chrámovom manželstve a vynaložiť všetko úsilie, aby ho získali. Mládež a mladí slobodní by mali odolávať politicky korektnej, ale z hľadiska večnosti nesprávnej idee, ktorá diskredituje dôležitosť manželstva a detí.⁷

Slobodní muži, prosím, rozmýšľajte nad výzvou v tomto liste napísanom slobodnou sestrou. Prosí za „spravodlivé dcéry Božie, ktoré úprimne hľadajú hodného spoločníka, a predsa sa zdá, že muži sú slepí a zmätení ohľadom toho, či to je alebo nie je ich zodpovednosť vyhľadávať a viesť tieto nádherné, vyvolené dcéry nášho Nebeského Otca a byť ochotní urobiť a zachovávať posvätné zmluvy v Pánovom dome.“ Končí týmto: „Je tu mnoho slobodných mužov SND, ktorí sú šťastní, ak idú von a zabávajú sa, a randia a odviažu sa, ale nemajú absolútne žiadnu túžbu urobiť niekedy nejaký druh záväzku k žene.“⁸

Som si istý, že niektorí horlivo hľadajúci mladí muži by chceli, aby som dodal, že sú tu niektoré mladé ženy, ktorých túžby po hodnom manželstve a deťoch sú na úplnom konci ich túžob za kariérou či inými smrteľnými poctami. Obe skupiny, muži i ženy, potrebujú spravodlivé túžby, ktoré ich povedú k večnému životu.

Pamätajte si, že túžby nám diktujú naše priority, priority tvarujú naše rozhodnutia a rozhodnutia určujú naše skutky. Okrem toho, sú to naše skutky a naše túžby, ktoré spôsobia, že sa niekým staneme, či už dobrým priateľom, nadaným učiteľom či jedným z tých, ktorí sa kvalifikujú pre večný život.

Svedčím o Ježišovi Kristovi, ktorého láska, ktorého učenia, a ktorého uzmiernenie učinilo všetko možným. Modlím sa o to, aby sme nadovšetko túžili po tom byť ako On, aby sme sa jedného dňa mohli vrátiť do Jeho prítomnosti a obdržať plnosť Jeho radosti. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky:

1. Môj rozhovor s Rayom Coxom v Mt. Pleasant v Utahu, 1. augusta 1985, ktorým potvrdil to, čo mi vyrozprával v Prove v Utahu niekedy v roku 1953.
2. Pozri Richard C. Roberts, *Legacy: The History of the Utah National Guard* (2003), 307 – 314 „Self-Propelled Task Force“, *National Guardsman*, máj 1971, [zadná obálka]; *Miracle at Kap Yong: The Story of the 213th* (film vyrobený Univerzitou Southern Utah, 2002).
3. Pozri Aron Ralston, *Between a Rock and a Hard Place* (2004).
4. Ralston, *Between a Rock and a Hard Place*, 248.
5. Pozri *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 211.
6. Neal A. Maxwell, „According to the Desire of [Our] Hearts“, *Ensign*, november 1996, 21 – 22.
7. Pozri Julie B. Becková, „Teaching the Doctrine of the Family“, *Liahona*, marec 2011°, 32 – 37 a *Ensign*, marec 2011, 12 – 17.
8. List zo 14. septembra 2006.